

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoCsp/64/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621200273
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7621200273.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovanej: W. Ž., D.. XX.X.XXXX, N. S. N. Č.. XXX, o zaplatenie 236,20 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 31.5.2021 č. k. 16Csp/13/2021-78 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 236,20 eur s prísl. Nepriznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

2. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že právny predchodca žalobcu DIGI SLOVAKIA s.r.o., so sídlom v Bratislave, Röntgenova 26, IČO: 35 701 722 uzavrel so žalovanou dňa 29.12.2016 zmluvu o poskytovaní verejných služieb.

3. Žalovaná riadne a včas neuhradzała právne predchodcovi žalobcu poskytnuté služby, ktoré jej boli vyúčtované faktúrami č. XXXXXXXXXXXX na sumu 23,70 eur so splatnosťou 10.09.2017, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 19,40 eur so splatnosťou 10.10.2017, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 14,40 eur so splatnosťou 10.11.2017, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 16,40 eur so splatnosťou 10.12.2017, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,50 eur so splatnosťou 10.01.2018, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,50 eur so splatnosťou 10.02.2018, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,50 eur so splatnosťou 10.03.2018, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,50 eur so splatnosťou 10.04.2018, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,50 eur so splatnosťou 10.05.2018, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,50 eur so splatnosťou 10.06.2018.

4. Následnou faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 10.08.2018 právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanej sumu 228,70 eur, ktorá predstavovala súčet v uvedenej faktúre bližšie účtovaných položiek a síce aktivačného poplatku za STB v sume 26,50 eur (vrátane DPH), položky „Diferenciácia Základný balík na Maxi“ v sume 3,30 eur (vrátane DPH), položky „Doplatok Extra HBO“ v sume 6,- eur (vrátane DPH), pokuty za nevrátenie Scart/HDMI kábla 3,- eur, (bez DPH), pokuty za nevrátenie Diaľkového ovládača 10,- eur (bez DPH), pokuty za nevrátenie Koncového zariadenia 50,- eur (bez DPH), pokuty za nevrátenie Smart karty 19,90 eur (bez DPH), pokuty za nevrátenie Zdrojového kábla

10,- eur (bez DPH), pokuty za porušenie záväzku viazanosti 50,- eur (bez DPH), a položky „ Základná inštalácia technikom v sume 50,- eur (vrátane DPH).

5. Písomným podaním zo dňa 15.6.2018 označeným ako „Odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb“ adresovaným žalovanej, právny predchodca žalobcu mal odstúpiť od predmetnej zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a to s účinnosťou k 30.06.2018 z dôvodu nezaplatenia ceny za poskytnuté služby ani do 60 dní po ich splatnosti. Zároveň jej mal oznámiť, že aktuálny záväzok k dátumu vyhotovenia uvedeného prípisu predstavuje sumu 82,90 eur, ktorý žiadal uhradiť. Tiež ju upozornil na jej povinnosť vrátiť technické zariadenia, ktoré má v nájme v lehote 15 dní odo dňa ukončenia zmluvného vzťahu a s upozornením, že v prípade ich nevrátenia má právny predchodca nárok na uplatnenie zmluvných pokút, ktoré jej bližšie uviedol v uvedenom prípise.

6. Dňa 27.03.2019 uzatvorili právny predchodca žalobcu, DIGI SLOVAKIA, s. r. o., so sídlom Röntgenova 26, 851 01 Bratislava, IČO: 35 701 722 ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok, podľa prílohy ktorej predmetom okrem iného mali byť aj pohľadávky právneho predchodcu žalobcu voči žalovanej, ktoré si žalobca uplatňuje v tomto sporovom konaní.

7. Písomným podaním zo dňa 7.5.2019 označeným ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ žalobca oznámil žalovanej postúpenie pohľadávok jej právnym predchodcom vo výške 311,60 eur s tým, že k postúpeniu malo dôjsť dňa 27.3.2019. Žalobca nepreukázal, kedy oznámenie žalovanej bolo doručené, resp., či bolo vôbec doručované.

8. Z nedoplatkov vzniknutých žalovanej u jej právneho predchodcu v tomto sporovom konaní žalobca uplatňuje len nároky z faktúr č. XXXXXXXXXXXX v sume 1,50 eur, č. XXXXXXXXXXXX v sume 1,50 eur, č. XXXXXXXXXXXX v sume 1,50 eur, č. XXXXXXXXXXXX v sume 1,50 eur, č. XXXXXXXXXXXX v sume 1,50 eur a č. XXXXXXXXXXXX v sume 228,70 eur.

9. Po právnom posúdení veci v zmysle § 524 ods. 1,2, § 525 ods. 2, § 526 ods. 1,2, § 39 Občianskeho zákonníka, § 43 ods. 1 písm. a/, § 43 ods. 12 písm. b/, § 43 ods. 13, § 44 ods. 1, ods. 10 písm. b/, ods. 14 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy dňa 29.12.2016 (ďalej len „zák. č. 351/2011 Z.z.“), § 52 ods. 2,3,4, § 53 ods. 1,2,5 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť, nakoľko žalobca nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v tomto spore.

10. Zmluva o poskytovaní verejných služieb uzavretá dňa 29.12.2016 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň ide o zmluvu formulárovú vopred pripravenú právnym predchodcom žalobcu. Preto právny vzťah medzi stranami sporu súd posudzoval ako vzťah spotrebiteľský a v nadväznosti na to aplikoval aj príslušné ustanovenia zákona upravujúce ochranu spotrebiteľa.

11. V danom prípade podľa názoru súdu nebolo preukázané, že medzi obchodnou spoločnosťou DIGI SLOVAKIA s.r.o. ako pôvodným veriteľom pohľadávky a jej príslušenstva, ktorej úhrady sa žalobca v tomto spore domáha voči žalovanej a samotným žalobcom došlo k platnému postúpeniu pohľadávky.

12. Rozhodujúcou okolnosťou podľa názoru súdu prvej inštancie je, že ide o spotrebiteľský spor. Veriteľ preto v zmysle zák. č. 351/2011 Z.z. prv než pristúpil k postúpeniu pohľadávky by musel v konaní preukázať zaslanie písomnej výzvy dlžníčke (v omeškaní) a následne jej nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Ide o špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky telekomunikačného podniku na tretiu osobu. Ide o postup obdobný ako v prípade § 92 ods. 8 tretia veta zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v ktorej súvislosti súd prvej inštancie poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu (sp. zn. 1Cdo/147/2017).

13. V danom prípade žalobca predložil súdu prípis zo dňa 15.6.2018 adresovaný žalovanej označený ako „Odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb“, ktorý by mohol predstavovať výzvu na úhradu dlžnej sumy 82,90 eur, avšak nepreukázal súdu, kedy bol tento prípis jeho právnym predchodcom žalovanej doručený, resp. či bol vôbec doručovaný (t.j. daný na poštovú prepravu). Podľa ustálenej judikatúry v prípade obdobného znenia zákona o bankách jednou zo základných požiadaviek, aby pohľadávka mohla byť z banky na tretí subjekt postúpená, je splnenie podmienky, že žalovanej bola

výzva na splnenie omeškaných úhrad voči banke preukázateľne zaslaná. Takýto výklad znenia ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. je podľa názoru súdu prvej inštancie aplikovateľný aj na výklad ust. § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z.z. Takáto požiadavka preukázateľne nebola v danom prípade splnená. Výzva by mohla byť preukázateľne doručená žalovanej v prípade, pokiaľ by žalobca preukázal, že ju doručil, v tom prípade by musel predložiť podpísanú doručenkú, alebo že sa táto vrátila ako nedoručená s informáciou o jej uložení a nevyzdvihnutí si žalovanou na pošte (časť VIII. „oznamovanie, doručovanie“, bod 3. všeobecných podmienok na poskytovanie verejných služieb spoločnosti DIGI SLOVAKIA účinných od 1.11.2016). V prípade, ak sa doručovalo ako tzv. bežné oznámenie, žalobca nepreukázal doručenie judikatúrou Najvyššieho súdu SR akceptovanou fikciou doručenia, nakoľko žalobca nepreukázal ani jednu z uvedených podmienok doručenia tejto zásielky, pričom jej preukázanie zaťažuje odosielateľa (žalobcu). Súd tak uzavrel, že v danom prípade nebolo preukázané, že by táto zásielka bola žalovanej doručená.

14. V súvislosti s tvrdením žalobcu, ktorý uviedol, že zásielku odoslal cestou poštového doručiteľa, súd prvej inštancie uviedol, že doklad ním predložený nie je dôkazom o tzv. fikcii doručenia. Podľa judikatúry najvyššieho súdu dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručenú len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta (VIII. „oznamovanie, doručovanie“, bod 4. posledná veta všeobecných podmienok na poskytovanie verejných služieb spoločnosti DIGI SLOVAKIA účinných od 1.11.2016, v prípade bežného oznámenia toto by sa podľa znenia týchto podmienok malo považovať za doručené vo štvrtý kalendárny deň po jeho odoslaní).

15. Vzhľadom na tieto závery súd nemal za preukázané splnenie podmienok vyplývajúcich z § 43 ods. 13 na zák. č. 351/2011 Z.z., na základe ktorých by sa dalo postúpenie pohľadávok voči žalovanej, ktoré sú predmetom sporu, z postupcu na žalobcu (postupníka) považovať za súladné so zákonom, a teda za platné.

16. Pokiaľ žalobca poukázal na § 151 ods. 1 C.s.p. a z neho vyvodzoval záver, že žalovaná nenamietala existenciu, resp. nepoprela existenciu ani zánik zmluvného vzťahu, preto je možné považovať preukázanie vzniku a zániku zmluvného vzťahu za nesporné skutkové tvrdenie, ktoré nie je potrebné dokazovať, z čoho vyvodil, že tým je preukázané aj doručenie prípisu zo dňa 15.6.2018 žalovanej, súd sa s takýmto názorom nestotožnil s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 246/2019 zo dňa 11.6.2019. Žalobca v danom prípade nie len že nepreukázal doručenie tohto prípisu žalovanej ale ani neuviedol, kedy mal byť tento prípis doručený, tak aby sa dalo posúdiť splnenie požiadaviek § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z.z. v danom prípade.

17. Súd prvej inštancie na záver tiež podotkol, že v súlade s ustálenou judikatúrou najvyššieho súdu ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky nedochádza k inej zmene záväzku, než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva je neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa. Zmluva o postúpení, ktorá sa týka pohľadávky, ktorá tvorí predmet tohto sporu je absolútne neplatná pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), pričom na takúto neplatnosť postúpenia musí súd prihliadať aj bez námietky (z úradnej povinnosti).

18. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p., a aj keď žalovaná bola v konaní úspešná, trov konania jej nevznikli, preto nepriznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

19. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 b/, f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu alebo rozsudok zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, uplatnil náhradu trov konania. V odvolaní uviedol, že podľa jeho názoru v konaní bolo preukázané, že pred postúpením pohľadávky postupca dodržal všetky podmienky ustanovené § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z.z. Toto ustanovenie stanovuje formu, ktorú má výzva obsahovať, a to že má byť písomná. Žalobca považuje za nesporné, že postupca vyzval žalovanú na splnenie jej dlhu a to cestou písomného oznámenia zo dňa 15.6.2018,

ale aj doručením všetkých vystavených faktúr, ktoré sú svojim obsahom výzvami v zmysle § 43 ods. 13 spomínaného zákona. Pôvodný veriteľ upozornil žalovanú o jej vyúčtovaných a dlžných záväzkoch za spotrebované služby vo všetkých vystavených faktúrach a odporučil ich splatenie v určenej lehote splatnosti ale aj odstúpením od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 15.6.2018. S poukazom na iné rozhodnutia krajských súdov má za to, že súd tak dospel k nesprávnemu záveru o tom, že žalobca nepreukázal doručenie takejto výzvy žalovanej. S poukazom na § 150 ods. 1 C.s.p. odvolateľ uviedol, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže v konaní bolo preukázané, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomným výzvam postupcu v omeškaní so splatením svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, teda zo strany postupcu nedošlo k porušeniu ust. § 43 ods. 13 spomínaného zákona. Žalovaná sa na pojednávaní vo veci nevyjadrila a v priebehu konania mala viackrát možnosť sa relevantne vyjadriť. Žalobca tak zastáva názor, že jeho skutkové tvrdenia neboli sporné, nakoľko ich žalovaná nespochybnila. Ak mal súd pochybnosti o skutkových tvrdeniach žalobcu ohľadom doručovania výziev zo strany (pôvodného veriteľa) postupcu, napriek nespornosti týchto skutkových okolností, potom podľa názoru žalobcu mohol v zmysle § 295 C.s.p. vykonať aj bez návrhu žalovanej ďalšie dôkazy. Mohol dopytovať žalovaného, prípadne postupcu na vyjadrenie k takýmto skutkovým tvrdeniam. Súd prvej inštancie však takto nepostupoval. Bez toho, aby žalovaná aktívne rozporovala skutkové tvrdenia žalobcu a tieto poprela, zamietol žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie. Rozhodnutie súdu je pre žalobcu v konečnom dôsledku prekvapivé, nakoľko až z neho sa dozvedel, že súd vníma viaceré skutočnosti ako sporné. Žalobca nepopiera, že je povinnosťou súdu skúmať platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 43 ods. 13 spomínaného zákona, avšak je neprípustné, aby súd sám z vlastnej iniciatívy rozporoval skutkové tvrdenia žalobcu ohľadom existujúcich výziev, preto sa nestotožňuje so záverom súdu, že zaslanie odstúpenia od zmluvy zo dňa 15.6.2018 bez spornosti jeho doručenia nemôže vyvolať účinky splnenia podmienok v zmysle § 43 ods. 13 spomínaného zákona.

20. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

21. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

22. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 26.1.2022 o 9.40 hod v pojednávacej miestnosti č. dverí 202/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 20.1.2022 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

23. Žalobca v odvolaní namieta odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ C.s.p. teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

24. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

25. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. Nedopustil sa ani nesprávneho procesného postupu, ktorým by znemožnil žalobcovi uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

26. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu dospel k správnej záveru, že v danom prípade žalobca nepreukázal aktívnu legitímáciu v spore, keď síce predložil zmluvu o postúpení pohľadávok uzavretú dňa 27.3.2019 medzi právnym predchodcom žalobcu DIGI SLOVAKIA s.r.o. a žalobcom, nepreukázal však splnenie zákonných podmienok pre postúpenie predmetnej pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu.

27. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby na zistení, že žalobca nepreukázal, že by v danom prípade bol jeho právnym predchodcom dodržaný postup v zmysle § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z.z., v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, teda nepreukázal, či vôbec a kedy bola zo strany právneho predchodcu žalobcu doručená žalovanej písomná výzva o omeškaní so splnením peňažného záväzku.

28. Podľa § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy dňa 29.12.2016, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

29. Z vyššie cit. zákonného ustanovenia vyplýva, že predpokladom pre postúpenie pohľadávky je doručenie výzvy, ktorou sa upozorní dlžník, že je v omeškaní so splnením peňažného záväzku v lehote nie kratšej ako 90 dní pred postúpením pohľadávky.

30. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie nemožno vyvodiť, že by žalobca v konaní preukázal tú skutočnosť, že jeho právny predchodca postupoval v zmysle vyššie cit. ust. § 43 ods. 13, a že k postúpeniu pohľadávky pristúpil až potom, ako predtým v lehote nie kratšej ako 90 dní vyzval dlžníčku na úhradu peňažného záväzku voči nemu.

31. Správne súd prvej inštancie ustálil, že žalobca v danom prípade nepreukázal, že by list zo dňa 15.6.2018, adresovaný jeho právnym predchodcom žalovanej doručil žalovanej a kedy.

32. V tej súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsiahle odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

33. Nemožno sa stotožniť s názorom odvolateľa o tom, že by otázka, či tento list zo dňa 15.6.2018 bol žalovanej doručený a kedy sa v konaní nestala spornou. Samotná žaloba ale ani ďalšie podanie žalobcu, doručené súdu dňa 22.4.2021 neobsahuje žiadnu informáciu zo strany žalobcu o tom, kedy mal byť tento list zo dňa 15.6.2018 doručený žalovanej, a či sa tak stalo v lehote ustanovenej v § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z.z. Žalobca bol pritom zo strany súdu výzvou zo dňa 9.4.2021 z dôvodu absencie týchto informácií v žalobe vyzvaný súdom na oznámenie, či táto výzva zo dňa 15.6.2018 v súlade s ust. § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z.z. bola skutočne žalovanej doručená a kedy. Žalobca na základe tejto výzvy súdu zo dňa 9.4.2021 odpovedal písomne podaním, doručeným súdu dňa 22.4.2021, v ktorom tieto otázky nezodpovedal. Nemožno sa stotožniť s názorom žalobcu, že otázka, či tento list zo dňa 15.6.2018 bol žalovanej doručený a kedy, sa nestala spornou. Nemožno preto súhlasiť ani s názorom odvolateľa, že súd sám z vlastnej iniciatívy rozporoval skutkové tvrdenia žalobcu ohľadom doručenia tejto výzvy a kedy sa tak stalo, a teda sa dopustil nesprávneho procesného postupu.

34. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako vyplýva z enunciatu tohto rozhodnutia a potvrdil rozsudok vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

35. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, avšak trovy odvolacieho konania jej nevznikli.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).